

ಪರಿಸರದ ಪವಿತ್ರ ಏಕಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಕನಸಿನಷ್ಟೆ ಇವೂ ಮಹತ್ವದ ಅದರ್ಥ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದು.

ಪರಿಸರದ ದಟ್ಟ ಕಾಡು, ಗದ್ದೆ ಬಯಲು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮನೆ ಜನಾದನನ ನೆನಪನ್ನು ಜಿನುಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಗೆಲುವಾಗಿದ್ದರು. ಅದರೆ, ಜರಿಗೆಯೇ ಬೇರೆ. ಗಜಾನನ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿನ ಪ್ರಭಾವಪ್ರೋ ಏನೂ ಪ್ರಟ್ಟ ಮಗುವಿನಂತೆ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಲು ಅರಂಭಿಸಿದೆ: ‘ಕಟ್ಟಿಮನೆ ಮಧುಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಗೋಂಡಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಂತೆ. ಪರಿಸರದ ಪ್ರಸಾದ ಬಿಟ್ಟು, ಯಾವುದಾ ನಿನಗೆ ಮೊದಿಂದಲೂ ಪರಿಚಯದವರೇ.’ ಈ ಜಮಿನು ನಿನಗೇ ಆಗ್ನದೆ ಅಂತ ಪರಿಸರದ ತನಗೆ ಕನಿಸಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಸತ್ಯ ಅಯ್ಯು ಎಂದು ನೀ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆಪುಂಟು.’ ನೌಕರಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈಗಿಂದಿಗೆ ರೈತಾವಿ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳು ಇಲ್ಲ. ಬರ್ದೇಕು ಅಂತನಿಸಿದ್ದ ಉಳಿಯೋಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜಾಗ, ಅಷ್ಟು. ‘ಅಪಯ್ಯಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಾಚೀ ಕೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂಗೀ?’ ‘ನನ್ನ ಅಯ್ಯು ಗಟ್ಟಿ ಇರುವರೆಗೆ ನನ್ನ ಮಾಡ್ಡೆ.’ ‘ಪಾಂಡೆಶ್ವರನ ಗಲಾಟಿ ಸುಧಾರಿಸೋದು ಕಟ್ಟು.’ ‘ಅವನ ಮಾತ್ರ ನಂಬಿ ಕೆಡಬೇಕಾ.’ ‘ಅಯಿ ಬದುಕಿದ್ದ್ರು ಖುಡಿ ಪಡ್ಡಿದ್ದು.’ ... ಅಪ್ಪನ ಪರಿಸರ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶ್ರೀಪತಿ ದಿಗಿಲಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ ಯಾವುದ್ದು, ಅವರು ಯಾರ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯ್ಯಾ? ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದು. ‘ಗೊತ್ತಾಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಅಷ್ಟ ಅಂತ್ರ ಅವನಪ್ಪನ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಮಾತಾಡು ಇದ್ದ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಅಯ್ಯು.’

‘ಅಪಯ್ಯಿ ಬಂದದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮು. ಇಹಾ ಮಾಡೋಂಡಕ್ಕೆ ಹೇಳು’ ಜನಾದನ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿ ಮಂಚಕೆ ಮರ್ಚಿ ಹೊರಳಿದೆ.

ಅಪ್ಪನ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ ಪರಿಸರದ ಮನೆಗೆ ಮೋರಿ ಉಳಿದು ಬಿಡುಪುಡೇ ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಸದ್ಯ ತೋಚಿದ ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಪತಿ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವ ಮಧುಗಿಯನ್ನು ಅವಳಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಒಕ್ಕದಾರಿಯಿಂದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಿವ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಗಜಾನನ ಒಷ್ಟಿದ್ದು ಕೆಡಾದಲ್ಲಿ

ಉಳಿದವ ನೇರೆವಕ್ಕೆ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲಿಗೂ ಪರಿದಾಡುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಹೇಗೆ ಸಂಸಾರಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೋಂದು ಯಮುನಕ್ಕಿನಿಗೆ ಆತಂಕವಾಗಿತ್ತು. ಪಣಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವ್ಯಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಳವಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿತ್ತು. ‘ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದರು ದಿನ ಉಳಿದು ಹೋಗುವಾಗ ಜೆಂದ ಅನಿಸ್ತದೆ. ಕಾಯಂ ಉಳಿವಾಗಿನ ಕಟ್ಟು ಯೋಜನೆ ಮಾಡು’ ಎಂದು ಅವಳು ಮಗನಿಗೆ ಅವನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಭತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಳು. ‘ನನಗೆ ಮನೆ ಅಂತ ಅನ್ನೋದು ಪರಿಸರದ ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲೇ ಬೇಸರವಾದ್ದೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಸಿಗೋಂಡಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲ’ ಎಂದಿದ್ದು. ‘ನಿನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ ತಪ್ಪ ಅಂತ ಅನುಭವ ಹೇಳಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸೋದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇದೆ’, ಗಜಾನನ ಬೆಂಬಲದ ಮಾತು ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಆಪಾಯಿಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಪತಿಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಈ ಕಾಲದ ಯಾವಕರ ದೊಡ್ಡ ಅದರ್ಥವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಹೊಗಲಿಕೆಗೆ, ‘ನನಗೆ ಇಪ್ಪವಾದ ರೀತಿಲ್ಲಿ ಬದುಕೊ ಕನುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾವ ಅದರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ ಗುರುಜಿ’ ಎಂದಿದ್ದು.

ಕಟ್ಟಿಮನೆಯಿಂದ ಪಣಬೆಯಿಂದ ತಂಡಿರಿಸಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿದೆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಅವರ ಶಿಷ್ಟನ ಸರಪು ಸಾಗಾಣಿಕ ಬಾಡಿಗೆ ಮಿನಿ ಲಾರಿಯಿಂದ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರು ಹಮಾರಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಪತಿ ಮತ್ತು ಗಜಾನನ ಹಳೆಮನೆಯ ಕಂಗಡಿಸಿ ಲಾರಿಯಿಂದಳಿಸಿದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒರಣವಾಗಿಸಿ ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸಿದರು. ಸಿಮೆಂಟ್ ಗಿಲಾಯಿ ಮಾಡಿರದ ಚಿರೆಗಲ್ಲಿನ ಗೋಡೆಯ ಸಹಜತೆಯೇ ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಯಿತು. ‘ದಪ್ಪನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ದೃಢವಾದ ಕಿಟಕಿಗಳು, ಮರದ ಹಲಗೆಯ ಹಾಸಿನ ಅಂಕಣಗಳು, ಗಟ್ಟಮಣಿನ ನುಣುಪಾದ ಒಳಗಳು, ಮಳೆ-ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹದವಾದ ತಾಮ್ರವರ್ಣದ ಹಂಚು, ಪರಿಸರದ ಬೆಳೆದಿಂದ ಬಂಧಲಿಗೆ ಗುದುಕುವ ಅಭಿಯ ತಣ್ಣೆಯ ಸಿಹಿ ನೀರು, ಎಲ್ಲ ತನ್ನ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇವೆ ಎಂದು ಗಜಾನನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ‘� ಉಮೇದು ಕೊನೆ ತನಕ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯಿ’ ಎಂದಿದ್ದು. ಕಟ್ಟಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಂತ್ರಿದ್ದವರನ್ನು ಕರೆತರಲು